

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

II. Vt fundatores ecclesiarum, quoadusque vixerint, earum habeant curam,
ipsique illic ministros eligant seruituros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO CHRISTI
655. quibuscumque locis a fidelibus largiuntur, aliquid
* ciuitatis auferat, vel iuri suo, aut cathedrae propriae * vni-
tati connectat. Deuotio enim vniuerscuiusque, sic
ut gratanter votum contulit Deo, ita definiuit,
* quod * quo plenitudo votorum conseruaretur in loco, in
* manent quo velut si collata tenentur, * manet gratia offe-
rentis; ita si frustrantur, imminet pernicies defrau-
dantis. Verum ut rei huius potior soliditas * habeat
* habeat pro-
pinquis
cios qui
constru-
xerūt vel
ditauerūt
que propinquus eius, qui * construxit, vel ditauit ec-
clesiam, licitum sit hanc bonae intentionis habe-
re solertiam, vt si sacerdotem, seu ministrum ali-
quid ex collatis rebus praeuiderint defraudare, aut
* honesta commonitionis * honestae conuentione compe-
scant, aut episcopo, vel iudici corrigenda denun-
tient. Quod si talia episcopus agere tentet, me-
tropolitano eius haec insinuare procurent. Si au-
* auribus tem metropolitanus talia gerat, regis haec * auditib-
us intimare non differant. Ipsi tamen heredibus
* in iuris in eisdem rebus non liceat, quasi * iuris proprii po-
testatem praeferre, non rapinam & fraudem inge-
rere, non violentiam quamcumque præsumere :
sed hoc solum in salutarem solitudinem adhibe-
re, quod aut in nullam noxam operatio nocens at-
tingat, aut in multam vel aliquam partem salutaris
merces assumat. Si quis vero deinceps haec moni-
ta temerare voluerit, & male raptam cum confusio-
ne restituat, & excommunicationis annuae senten-
tiam sustinebit.

II.

Cum saepe sit solitum, etiam illa quæ non de-
Concil. Tom. 15.

Ccc

bentur prece supplicationis, & vi quodammodo extorqueri doloris, quanto * magis sine obstaculo concedi debent exquisita simul, & ordine iuris, & dolore compassionis? Quia ergo fieri plerumque cognoscitur, vt ecclesiæ parochiales, vel sacra monasteria ita quorumdam episcoporum, vel insolentia, vel incuria horrendam decidunt in ruinam, vt grauior ex hoc oriatur ædificantibus mœror, quam in construendo gaudii extiterat labor, ideo pia

12. q. 7. De-
cernimus,
vt quam-
diu. compassionē decernimus, vt quamdiu earumdem fundatores ecclesiarum in hac vita superstites extiterint, pro eisdem locis curam * permittantur habere solitam, & solitudinem ferre præcipuam, atque rectores idoneos in iisdem basilicis iidem

Idem Con-
cilio Tridé-
tino nouis-
fime decre-
tum est sess.
14. cap. 12.
& 13. ipsi offerant episcopis ordinandos. Quod si tales forsan non inueniantur ab eis, tunc quos episcopus loci probauerit Deo placitos, sacris cultibus instituat, cum eorum connuentia seruituros. Quod si * spretis eisdem fundatoribus, rectores ibidem præsumperit episcopus ordinare, & ordinationem suam irritam nouerit esse, & ad verecundiam sui alios in eorum loco, quos iidem ipsi fundatores condignos elegerint, ordinari.

III.

Si sacerdos vel minister de rebus ecclesiæ suæ quippiam alicui sub præstationis obtentu concedat, in serie instrumenti causam præstiti euidenter exponat: vt ex hoc, aut iuste confecta transactio innotescat, aut fraus incompetens, quæ latet, appareat. Aliter vero pro huius negotii causa deinceps scriptura confecta non valeat.